

NAŁADOWAĆ (3) *vb pf*

Wszystkie a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf naładować (1). *◇ fut 3 sg* naładuje (1). *◇ praet 3 sg m* naładował (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Załadować wiele towaru na środek transportu [czego ile w co] (1) : Zádáktyły owce przedał/ A w okręt ich náładował BierEz L4v.*

2. *Napełnić (o spichlerzach i środkach transportu) (2) : Do ładunku wory dobre máią mieć [...]/ ma kázdy mieć znák ná nim fwoy ófobny/ á drugi znák z kázdey wsi iednáki [...]. Tym porządkiem zá ieden dzień náładuje. GostGosp 92.*

naładować czym (1): Saburrare – Pyaskiem naładowac. Calep 935a.

Synonim: 1. nakłásć; 2. napełnić, nasypać.

Formacje współrdzenne cf ŁADOWAĆ.

Cf NAŁADOWANY